

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marția și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Politica Blajului

În fața continuei slăbiri ce a avut să îndure partidul național-tărănist, monitorul mitropoliei de pe Târnavă, *Unirea*, a luat cuvântul ca neîntârziat să-și precizeze din nou atitudinea politică în situația de strâmtorare a partidului condus de dl Iuliu Maniu. Redacția monitorului greco-catolic cere preoților, sub raportul politic, să facă *numai politica acestui partid*, ca *«cea mai bună politică națională»*; căci, «între toate partidele de guvernământ de azi, — afirmă monitorul — unul singur corespunde așteptărilor noastre (greco-catolice): *partidul național-tărănesc*» al dlui Iuliu Maniu. Preoții uniți cari se desfac din acest partid, sânt — după *Unirea* — neaoși dezertori.

Politica actuală a Blajului, care se identifică pe față cu interesele unui singur partid, ne lasă indiferenți. E treaba confrăților să-și aleagă politica și să-și faurească soarta viitoare așa, cum cred că li se potrivește mai bine.

Am scos la iveală atitudinea aceasta a Blajului numai ca document de informație pe seama credincioșilor noștri, cler și popor, ca să poată judeca și unii, și alții, cam ce ar putea aștepta biserica ortodoxă română dela partidul în care Blajul modern crescut în duhul cel mai îngust romano-catolic, ar avea cândva cuvântul hotărâtor.

Presupunem un moment că partidul și-ar vedea realizat visul, și că, într-o zi

de noroc, Suveranul i-ar da încrederea cu însărcinarea să-și formeze cabinetul.

Nu e tocmai de mult, când în coloanele acestui ziar s'a făcut constatarea, că biserica ortodoxă română să găsește în mare nedreptățire, în comparație cu celelalte culte, și că *cei mai favorizați*, — pe lângă toată jălania afectată a Unirii (de «distrugere»!) — *sânt frații noștri, uniții*.

Un viitor guvern, răsărit din partidul zis astăzi național-tărănesc și condus în mare parte de frunțași în legături duhovnicești cu Blajul, va face totul să-și «răsplătească» aderenții, și în deosebi pe cei ce au mers «cu încăpăținare» alături, pe drumul «idealului» de *«dreptate, egalitate și cinste în viața publică»*, — și celelalte vorbe frumoase...

Care va fi răsplata pentru «politica» fidelă și neclintită a Blajului? Negreșit, împlinirea, în parte sau în totalitate, a *«drepturilor»* cărora le duce jindul.

Între altele:

1. Înființarea unei nouă episcopii, la Cluj, pentru ca biserica uniată să aibe, în loc de patru, *doi* episcopi, — la un milion și ceva de suflete! (Când ortodocșii, cu *13 milioane* suflete, au 18 episcopi);

2. Cel puțin o facultate de teologie, pentru uniți, la una dintre universitățile din țară, ar fi alt postulat, — tot așa de «îndreptătit» pe cât e de «modest»;

3. Chestiunea concordatului de prea vie memorie va trebui, firește, redeschisă, cu sorți de mai mare izbândă pentru Vatican;

4. Minusculele parohii uniute, de pe vremea ungurească, vârâte în coastele bisericii ortodoxe, vor fi menținute cu scumpătate, — spre gloria eternă și amintirea duiosă a Romei papale;

5. Satisfacerea celorlalte apetituri, ce se vor mai arăta dela Blaj, va fi luată, negreșit, în părintească seamă...

Prospectele sânt, prin urmare, cât se poate de mărețe și de încântătoare pentru organul târnăvean și pentru clarisimii canonici din «Roma mică», Oradea, Lugoj și Gherla, deplin înțeleși cu politica unui singur partid...

Mai păstrăm însă, despre toate aceste mândre prospecte, credința tare, că țara românilor și biserica de stat vor fi deplin scutite de înfăptuirea lor.

Garanta ni-o dă tocmai faptul că Blajul nu vrea să se despartă odată cu capul de partidul de sub șefia dlui Maniu. Deci să n'avem nici o teamă...

Hotărâre. Vineri seara s'au întrunit parlamentarii din partidul național român de sub președinția dlui Goldiș. După discuțiuni au dat următorul comunicat:

Parlamentarii partidului național român, de sub președinția dlui V. Goldiș, întruniți azi, 4 Martie 1927, spre a examina situația politică, fac următoarele declarații:

1. Constată mulțumirea lor cu conducerea partidului și asigură de perfecta lor încredere, pe miniștrii cari îi reprezintă în guvern (dnii V. Goldiș, I. Lupaș, I. Lapedatu), rămânând cu ei împreună în deplină solidaritate;

2. Declară deplină încredere în dl general Averescu și guvernul prezidat de dsa, consta-

FOIȘOARA

Educația religioasă la Pestalozzi

— Îndrumări pentru părinți. — Cultul. — Rolul preotului. — Principii moral-religioase. —

Activitatea entuziastului reformator al școlii, inspirat de învățăturile Domnului nostru Isus Hristos, se îndreaptă spre ridicarea poporului prin cultură.

Numărul mai nou, Februar 1927, din Revista generală a învățământului, este închinat în întregime comemorării centenare a acestui mare pedagog și luptător pentru idealismul moral și religios, care a fost *Ioan Enric Pestalozzi*.

Unul dintre articolele numărului comemorativ se ocupă de educația religioasă la Pestalozzi. Autorul articolului, prof. B. A. Popescu, după ce arată că religia este la Pestalozzi factorul principal în educația morală, stăruiește asupra trebuinței de a da *îndrumări părinților*, referitoare la educația copiilor, așa cum cere Pe-

stalozzi. Nemuritorul dascăl, care a iubit, ca adevărat creștin, și școala, și biserica, atribuie apoi deosebită însemnătate *cultului religios și persoanei preotului*.

Din aceste puncte de vedere, eată cum este înfățișată activitatea lui Pestalozzi:

Familia, și în special mama, au rol pre-cumpănitor în educația religioasă și morală a copilului. Sânt însă toate mamele atât de înțelepte, încât să știe să conducă așa precum inima caldă a lui Pestalozzi o dorește?

Pot ele să-și educe copiii rațional? De sigur că nu. Pestalozzi își dă seama de aceasta, încă dela vârsta de 20 de ani, și publică, într-una din revistele vremii lui, rândurile următoare, vibrând de interes pentru educația poporului:

«De-ar tipări cineva câteva coale pline de *învățături simple și bune despre creșterea copiilor*, scrise în așa fel, încât să poată fi pricepute și puse în practică și de cel mai de jos orășan și sătean, și de s'ar găsi apoi câțiva oameni de inimă, cari să procure mijloacele, ca aceste câteva coale tipărite să fie date gratuit

publicului, sau cel mult pe un preț de un sfanț; și, după aceea, dacă *toți preoții* de sat și oraș ar împărți și ar răspândi în popor aceste *cărți foloșitoare*; și de ar urma apoi aceste înțelepte și creștinești reguli toți tații și toate mamele cărora le-ar cădea în mână»...

Dar să presupunem că părinții, și în deosebi mamele, sânt adânc pătrunse de însemnătatea misiunii de educatoare ce au și că sânt pe cât de devotate copiilor, tot așa de înțelepte. Ce se va întâmpla însă, când copilul va crește și se va îndepărta de apropierea binefăcătoare a mamei? Care va fi atunci baza sentimentelor, ce vor servi drept sprijin operii educative tinzând la educarea lui religioasă? Căci Pestalozzi vrea ca copilul să se desvolte în societate, întrucât în mijlocul ei va trăi. Atunci locul mamei nu-l va putea ținea decât numai *credința religioasă*, bazată pe iubirea și teama copilului față de Dumnezeu. Și această credință religioasă va fi așa, cum va fi știut s'o formeze părinții, mama în deosebi, încă din primii ani ai vieții copilului.

Odată cu intrarea copilului în școală, importanța ce se va da educației religioase, va

tând colaborarea lor în perfectă lealitate și disciplină cu partidul poporului, pentru consolidarea statului român și dezvoltarea fericită a națiunii române;

3. Atitudinea și orientarea partidului, ca și acum, astfel și în viitor, în orice caz s'ar ivi, se vor determina prin organele sale competente.

E îmbucurător că s'a aplanat conflictul ce se ivise fără de rost în guvern.

Baptismul. Se știe că propaganda baptistă a fost tolerată, și încurajată chiar, de toate stăpânirile Ungariei de altădată, cu deosebire în ținuturile locuite de români, în scop ca biserica noastră, cu un număr de credincioși mai redus, să înceteze de-a mai fi apărătoarea puternică a neamului și credinței. Un caz mai nou de propagandă baptistă este dat pe față în *Universul* din 5 I. c., care afișă că în Ocnele Mureșului, sau Uioara (jud. Alba), cum îi spun localnicii, baptilștii țin adunările de cult în biserica *maghiară reformată* din localitate. Și ceea ce este într'adevăr uimitor, adunările de propagandă baptistă se țin în biserica și școala reformată, în *prezența preotului reformat maghiar*.

Autoritățile chemate sânt datoare a cerceta și a lua cuvenitele măsuri.

Dintr'o declarație politică. Fuziunea național-tărănistă s'a încheiat, după cum arată urmările, într'un ceas destul de rău: fruntașul politic, dl *Dr. N. Lupu*, împreună cu mai mulți deputați, nemulțumiți de conducerea partidului, au hotărât, după consultare cu reprezentanți de-ai organizației vechiului partid țărănesc, să denunțe fuziunea și să reconstituie partidul țărănesc. Reluând ființă vechiul partid, dl *Dr. N. Lupu* a făcut în ședința camerei dela 23 Februar, o declarație programatică, aducând faptul la cunoștința biroului adunării.

În declarația făcută se spune, relativ la *biserica*, următorul lucru:

Biserica: Biserica ortodoxă creștină a fost în cursul vremurilor nu numai pavăza morală a sufletului românesc, dar și scutul său național.

Toată grija va fi dată pentru întărirea credinței, și între cele dintâi vor fi:

Publicarea bibliei în ediții populare, teftine și răspândirea ei;

Completarea și mai ales perfecționarea personalului cultului, dezvoltarea predicii religioase și, prin opere de fapte vii, învierea religiei, iubirea de aproapeși.

Nu vom neglija nici celelalte culturi, cărora o deplină libertate le va fi acordată.

Orce religie monoteistă e un factor de disciplină morală a individului și deci de progres al statului și societății.

Ca să poată face asemenea declarații, întrucât ele privesc biserica noastră ortodoxă, fruntașul țărănist se vede că a fost nevoit să părăsească întâi steagul pe care-l ține în mâni tari «Unirea» dela Blaj.

Președintele adunării naționale din Alba-Iulia, în 1918, a fost, cum știe întreg Ardealul și cum mărturisesc actele autentice dela 1 Decembrie 1918, venerabilul *Gheorghe Pop de Băsești*. Cu toate că stăm în fața unui adevăr istoric, a trebuit să vedem, cum după 8 ani dela proclamarea unirii naționale a Ardealului, Bănătuului și a celorlalte ținuturi românești din fosta Ungarie cu patria-mamă, — s'a desfășurat, în presă și în parlament, o lungă și sgomotoasă discuție asupra chestiunii: *Cine a prezidat adunarea națională dela Alba-Iulia?*

Discuția s'a produs în urma cererii (respinse de Casație) a dlui *Ștefan Ciclo Pop* de-a i se acorda, conform constituției, locul senatorului de drept, ca unui fost *președinte* al acelei adunări.

Chestiunea s'a examinat, din toate punctele de vedere, în cuvântarea dlui deputat *Alex. Lapadatu*, rostită la senat în 7 Februar a. c., și publicată acum în întregime în mai multe ziare din patrie.

Avem cea mai înaltă stimă pentru persoana și activitatea românească a dlui *Șt. C. Pop*, fost prim *vicepreședinte* al adunării dela Alba-Iulia, și i recunoaștem meritele mari dobândite în luptele aspre cu dispăruții stăpânitori și dușmani ai neamului nostru, — dar chestiunea, dacă mai avea trebuința de-a fi limpezită, rămâne clară pentru orice judecător obiectiv: Veteranul luptător, *Gheorghe Pop de Băsești*, a fost de fapt *președintele* adunării memorabile, fiind slăvit până la moarte în această calitate, ce nu i se poate știrbi după moarte de nici un român care-i respectă memoria.

Când confrății își fac curte. Micul orașel de lângă Târnave, metropola greco-catolicilor noștri, s'a învrednicit de nu puțină luare aminte, ce i se trimite din partea noului organ liberal dela Cluj, ziarul *Națiunea* care, nemulțumit de legăturile prietenoase dintre Blaj și șefii partidului național, spune (în Nr. 32) că Blajul nu poate fi tovarăș de vagabondaj pe drumul capricios, nesigur și accidentat al partidului dlui Maniu; ci, românii greco-catolici au trebuință «de sprijinul puternic, real și concret al partidelor politice, al căror rost în rândueala țării românești trece peste asigurări și promisiuni abstracte, și e bine fixat în raza posibilităților de realizare: de *asta* are nevoie Blajul».

La această ochiadă dela Cluj, *Unirea* blăjană telefonează grațios Națiunii între altele următoarele: «Vom merge cu încăpăținare pe drumul accidentat al idealului (1), ori cât de greu ar fi, ori câte înfrângeri mărunte (?) ni-ar aduce, și or cât de ademenitoare ar fi bucățile de pâine caldă ce ni se făgăduiesc de pe masa domnilor».

Răspunsului dela Blaj au dat politicoasă replică cei dela Cluj, în *Națiunea* (Nr. 40), ru gând pe bunii frați dela Blaj «să-și imagineze doar o clipă utopia unei noi guvernări a acestui partid (național). Iși dau ei seamă — (urmează îngrijorării confrăți adresându-se blăjenilor, pentru cazul când naționali ar veni la putere) — ce alergătură furioasă, ce năvălire turbulentă de apetituri răzlețe se va troeni deasupra bugetului,

a slujbelor și a tuturor posibilităților de căpătueală?» și așa mai departe.

Nu putem ști dacă se vor realiza aceste sinistre preziceri, dar recomandăm confrăților tineri dela *Națiunea* să nu se descurajeze în silințele de a câștiga pe seama partidului lor liberal pe frații uniți; noi credem că această fericită degajare ar fi de sigur în stare să deschidă în sfârșit și partidului național drumul spre guvern.

Încă tot remaniere! Indelețnicirea unei prese, care vestește zilnic «iminenta» remaniere a cabinetului dlui general Averescu, s'a prefăcut în nărav fără lecuire. Combinațiile, întemeiate pe știri false, dacă nu s'au realizat, se torc mai departe, și astfel basmele remanierii se expun din nou la galantar. — Faptul era, până acum, întristător, de aici încolo devine ridicol.

De-ale baptismului

În timpul din urmă s'au făcut mai multe descoperiri neașteptate despre isprăvile baptiste din țara noastră.

Despre seminarul baptist din București, un cotidian din capitală afișă următoarele:

În toamna anului 1922 baptilștii înființează, în scopul creșterii de predicatori, un seminar, și închiriază un local, în București, pentru 14 elevi cari aveau să fie introduși în tainele învățturii sectare. S'a cumpărat apoi un teren în strada Berzei nr. 20, unde s'a ridicat o clădire impunătoare. Fiindcă nu putea dobândi imobile, comunitatea baptistă din România, nefiind persoană juridică, terenul și clădirea au fost cumpărate de dr. Everett Gill, reprezentantul comunității baptilștilor americani.

Școala a început să funcționeze sub conducerea predicatorului comunității baptiste din București, C. Adorian.

În vara anului 1925 a venit în București dr. Everett Gill, care a intrat în drepturile sale de proprietar supus al altei țări, schimbând în treaga organizație a seminarului de până atunci. A luat conducerea seminarului și a trecut-o sub direcția lui Dan T. Huxley.

Astfel școala a fost scoasă de sub îngrijirea baptilștilor români și trecută sub conducerea și administrarea: «Foreign Mission Board Of The Southern Baptist Convention in U. S. A.», (Misiunea străină a asociației baptiste sud-americane).

Elevii și elevele seminarului sânt întreținuți pe cheltueala comunităților americane, ear educația li se face de profesori angajați și salariați de ele.

Cursurile sânt predate de profesorii Dan Huxley și soția sa, Pantilimon Andrișan, Vasile Asiev și Toma Slăv.

Va să zică, seminarul baptist din București e proprietatea cetățeanului american Everett Gill care trimite director pe cetățeanul american Dan Huxley, folosind capitaluri străine pentru a abate dela biserica românească tineretul.

Datoria organelor statului este să pună capăt unei propagande subversive, întreținută cu bani străini, în contra intereselor statului român.

trebui să fie cu mult mai mare, căci acum, când copilul se va găsi — oricât de puțină vreme — departe de mama lui cea bună, singur Dumnezeu poate fi oricând împreună cu el. Și acesta e același Dumnezeu, căruia copilul s'a rugat și acasă, — singur El îl poate vedea și ajuta în orice grea împrejurare, îi poate da mulțumirea și înălțarea cu prilejul oricărei bucurii.

Conștiința despre această mare putere a lui Dumnezeu, de a fi pretutindenea și oricând, îl face pe copil, cu drept cuvânt, să-i acorde o iubire cu totul deosebită, așa cum nici chiar părinților nu li-a arătat vreodată, pentru că el — copilul — își dă seama acum — mai ales în urma celor ce i-a spus mama lui, — că înșiși părinții lui nu sânt decât tot niște copii ai lui Dumnezeu, ca și el.

Dar cum se va face în această epocă educației religioase a copilului? Se va da oare atențiune numai cunoștințelor, numai ideilor despre Dumnezeu?

Se va stăruî oare numai asupra exercitării de fapte creștinești? Nu. Acum va trebui să se dea o importanță deosebită și *cultului religios*.

Pestalozzi sprijină această cerință pe două argumente destul de puternice: 1. pentru că religia a evoluat pe baza cultului, și sufletul nostru e legat, nu numai de ideea religioasă, ci și de felul cum se manifestă această idee în afară, de forma pe care o îmbracă în expresia serviciului divin; 2. cultul face apel la sentimentul creștinului, ear sentimentul formează baza primă a moralității și religiozității. — Dar nu numai atât. Sentimentul, după Pestalozzi, este un element esențial al credinței.

În afară de aceasta, cultul este și el strâns legat de persoana preotului. Pestalozzi vrea ca să existe contact cât mai apropiat între familie și preot, între copil și preot. Preotul să fie privit cu încredere și respect, dar cu oarecare teamă, fiindcă el trebuie să fie, mai mult ca oricine, apărătorul dreptei credințe și al bunelor moravuri. El este singurul, care poate avea căderea și autoritatea, și de a da sfaturi celor neștiutori, și de a dojeni pe cei ce cu știință se abat dela calea dreptății și a bunei cuviințe.

Această cerință a lui Pestalozzi se reflectă clar în multe din capitolele pline de învățături

moral-religioase din «Leonard și Ghertruda».

Pestalozzi vrea ca copilul să cunoască de aproape pe preot, să-i audă și cuvântul de îndrumare spre bine, și cuvântul de laudă, și pe cel de mustrare; să aibă încredere în el și să i se destăinuiească cu totul, cerându-i îndurare și sfaturi, când singur se vede căzut în păcat...

Dar copilul se mărește; devine adolescent și apoi tânăr. Acum e nevoie să ajungă a fi stăpân — din ce în ce mai mult — pe libertatea lui, pe voința lui. Ca să știe să se conducă singur în viață și să rămână totuși om și creștin bun, este neapărată trebuință să posadă anumite principii morale și religioase. Acestea, spune Pestalozzi, se vor extrage din însăși natura faptelor trăite, nu din povestiri — cum cerea Kant.

Enciclopedia Română

de **Dr. C. Diaconovich**

în III Tomuri

Se afli de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Dăruirile preoțimii din protopopiate —

Cu bine meritată laudă însemnăm de astădată, între vrednicii dăruitori pentru reclădirea sfântului locaș dela Sâmbăta de sus, pe parohul nostru dela Șimon-Bran bis. veche, **Ioan Mănoiu** care, împreună cu soția sa presbitera **Elena**, s'a înscris cu **zece mii de lei**, între ctitorii sfintei mănăstiri brâncovenești, gândindu-se că numai faptele bune vor aminti cu drag numele unui muritor. Cu sumă frumoasă se înscrie și parohul din Zărnești, pâr. **Ilie Piso**, dăruind 5000 de lei. Bunul Dumnezeu să răsplătească tuturor, jertfa înșutit, ear pilda frumoasă, de generoși slujitori ai sfântului altar, să fie urmată de cât mai numeroși apostoli ai ortodoxiei.

Au contribuit:

Următorii preoți din protopopiatul Săliște:

Dr. Dumitru Borgia , protopop Săliște	2000
Ioan Manta , paroh, Gurarâului	1500
Ioan Răceu , paroh, Cristian	1500
Nicolae Ișan , paroh, Topârcea	1500
Constantin Ghișe , paroh, Rod	1000
Ioan Giurgiu , paroh, Amnaș	1000
Ion Iosof , paroh, Tilișca	1000
Ion Baci , paroh, Topârcea	1000
Ioan Bărbat , paroh, Aciliu	1000
Aron Flucuș , paroh, Săcel	1000
Petru Iuga , paroh, Tilișca	1000
Alexandru Vlad , paroh, Mag	1000
Gheorghe Ittu , paroh, Vale	1000
Ioan Hanzu , paroh, Cacova	1000
Nicolae Răchișan , paroh, Galeș	1000

Următorii preoți din protopopiatul Bran:

Ioan Hamzea , protopop, Zărnești	2000
Ioan Mănoiu , paroh, Șimon bis. veche și soția sa Elena	10,000
Ilie Piso , paroh, Zărnești	5000
Ilarie Reit , paroh, Bran-Poartă	1000
George Babeș , paroh, Sohodol bis. nouă	1000
George Enescu , paroh, Moeciu de jos	1000
Virgil Pop , paroh, Cristian	1000
Isaia Enescu , paroh, Cheia	1000
Dum. Tătulea , paroh și Iosif Tătulea , capelan, Predeal	1000
George Fl. Preșmerean , paroh, Codlea	1000
Victor Pușcariu , paroh, Sohodol bis. veche	500
Valeriu Pușcariu , capelan, Șimon bis. veche	500
Moise Micu , paroh, Poiana-Mărului	500
Aron Gogonea , paroh, Poiana-Mărului	500

Din protopopiatul Orăștie au mai contribuit:

Andrei Truca , paroh, Simeria	2000
--	------

Din protopopiatul Mediaș au mai contribuit:

Toma Coldea , adm. par. Țapu	300
Petru Mineiu , paroh, Șteneș	200

Din Sibiu:

Ioan Hurdubelea cu soția Sora , brutar, Sibiu	1000
---	------

Lei: 47,000

Suma de mai 'nainte Lei: 1.054,024

Suma totală Lei: 1.101,024

Dela conferențele pastorale

Chestiuni pastorale, în legătură cu cărțile: „Pe urmele lui Hristos”, „Un păstor model” de Petrov; „Adevăratul preot” de Sheldon și „In slujba adevărată”, de Potapenco.”)

În trei conferințe anterioare am arătat, în acest loc, conținutul cărților însemnate mai sus.

Putem privi acest lucru ca o muncă introductivă pentru adevărata țință a conferențelor noastre lunare. Zic o muncă introductivă, pentru că scopul conferențelor noastre pastorale este pătrunderea în tainele principiilor *pastorale* și în aplicarea lor la viața de toate zilele.

Cu evoluția timpului se amplifică și principiul de tactică pastorală. Literatura pastorală astăzi a progresat foarte mult față de trecut, ținând seamă de progresele pedagogiei și psihologiei și adâncind problemele care i le-au impus împrejurările complexe ale vieții de astăzi. Timpul a adus cu sine alte necesități decât cel din trecut și neglijându-le s'ar face mari greșeli și

*) S'a citit în conferința lunară pastorală a tractului Sibiu la 22 Februar 1927.

s'ar aduce pierderi pe terenul păstoririi sufleteilor. Abandonarea noilor principii pastorale ar echivala cu neinteresul păgubitor pentru progresul bisericii și pentru mântuirea sufletelor.

Cărțile înșirate mai sus desfășoară principiile morale și îndrumările pastorale aplicate la referințele vieții de astăzi într-o formă literară atrăgătoare și în toată frumusețea ce o revarsă asupra lor idealul evangheliei Domnului.

Unui cetitor prea puțin inteligent și obișnuit îndeosebi să prețuiască impresia lucrurilor materiale i s'ar putea părea că principiile pastorale ce se desprind din amintirile scrieri plutesc în aer și n'ar fi având legătură cu realitatea vieții. Am și auzit pe un asemenea cetitor al numitelor cărți referind la ele următoarea anecdotă. Se zice că scriitorul englez Bernhard Shaw se înfălnește cu Nansen, exploratorul polului nordic. Acesta se plânge scriitorului de mari dureri de cap. Scriitorul Shaw întreabă pe Nansen: «Nu cumva ai descoperit vreun leac în contra durerii de cap?»

«Nu!» răspunde acesta, «pentru că nîcîcînd nu m'am ocupat cu astfel de chestiuni».

Dela Asociația clerului „Andrei Șaguna”

Nr. 5—1927.

Comunicat

În baza § 6 din «Regulamentul pentru organizarea despărțămintelor», în decursul postului sfintelor Paști sînt a se ținea adunările ordinare ale despărțămintelor.

Programa adunării e următoarea:

Ziua I. a. m.:

1. Te-Deum.
2. Deschiderea adunării prin președinte.
3. Raport asupra activității pastorale a preoțimii și a cercurilor religioase în 1926.
4. Dare de seamă asupra activității despărțămîntului în 1926.
5. Constatarea plătirii cotizațiilor pe 1926 și încasarea celor de pe 1927. — Inscrierea de membri noi.
6. Alegerea alor delegați, pe lângă președinte, la congresul viitor.
7. Inițiative de organizare pentru promovarea vieții religioase și culturale în cuprinsul despărțămîntului și pentru propășirea Asociației.
8. Chestiuni oficiale.
9. Propuneri.

După masă și a II-a zi:

Se întocmesc misiuni interne cu *mărturisirea și cuminerea* preoților, a profesorilor preoți, a absolvenților de teologie și a funcționarilor bisericești.

Pentru meditația de pregătire înainte de mărturisire recomandăm textul: «*Că fărădelegea mea o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea*» (Psalm 50); ear pentru meditația dela cuminerea: «Precum m'a iubit pe mine Tatăl și eu v'am iubit pe voi: *Rămâneți întru dragostea mea*» (Ioan 15, 9).

P. Cucernicii Părinți, președinți ai despărțămintelor, vor designa din bună vreme referenți la rapoartele despre activitatea pastorală a preoțimii și a cercurilor religioase. Asemenea se vor designa referenți pentru meditații.

Biroul central al Asociației.

«*Amicii Basarabiei*» este numele societății, întemeiate din inițiativă parlamentară, în scop de propagandă culturală în ținutul dintre Prut și Nistru. Echipa de îndrumători vor cutreera satele și orașele basarabene, și prin șezători culturale, muzică și jocuri naționale vor reînvia puterea sufletească a românismului acolo, unde vrăjmașii săi și vitregia vremilor trecute au făcut să slăbească, în orașe mai ales, conștiința națională.

«Pagubă» zice Shaw «că te-ai ocupat cu lucruri puțin folositoare omenirii. Mai bine era, de vedeai de acest leac decât de *polul nordic, de care n'are lumea nici un folos*».

Cetitorul nostru prea puțin inteligent, adaogă:

«Cam așa se prezintă multe lucruri de tactică pastorală, care ar trebui să le câștigăm din cetitul cărților noastre din desbatere... Fără acomodarea deplină a vieții sufletești împrejurărilor în care trăim și a tuturor exigențelor sale, pare că rătăcim prin gerul grozav al lui Nansen și am uitat de realitate...»

Evident, dacă principiile pastorale, cu cât sunt mai avîntate și te cheamă spre culmea idealului creștin, cu atât ți se par mai străine de viață, atunci nu-ți rămîne altceva decât să le asameni cu călătoriile lui Nansen la polul nordic.

Dar cu astfel de prejudeții mai bine ar fi să intri în slujba unei farmacii ca să împachetezi leacuri pentru dureri de cap, decât să stai pe terenul vieții pastorale, fără să înțelegi principiile pe cari trebuie să le aplici.

Este într'adevăr dureros să vezi pe anumiți preoți, îngrădiți într-o practică pastorală în-

Ratificarea Basarabiei

— Act istoric. — Insuflete în capitală și în toată țara. —

Vestea că parlamentul Italiei a ratificat în ședința din 6 Martie 1927 tratatul dela Paris încheiat în 28 Oct. 1920, pentru deplina suveranitate a României asupra Basarabiei, a produs bucurie și entuziasm de nedescris în toate sufletele românești.

Statutul internațional al Basarabiei este acum definitiv regulat; de altfel se anunță apropiata ratificare a Basarabiei și din partea Japoniei, a patra putere semnatară a tratatului dela Paris.

Atât la cameră, cât și la senat s'au ținut ședințe festive, în care după comunicarea notei oficiale a guvernului italian anunțând ratificarea convenției Basarabiei, s'au făcut calde manifestații de simpatie pentru marea noastră soră latină.

Poporul român răspunde într'un glas:

Trăiască Italia!

Guvernul dlui general Averescu, ale cărui eforturi vrednice de laudă au înfăptuit îmbucurătorul rezultat, este, cu acest prilej, din toate părțile țării, precum și din străinătate, viu felicitat.

Învățământul religios în școlile secundare

Patriarhia a făcut o adresă ministerului instrucțiunii prin care cere ca, la alcătuirea noii legi a învățământului secundar, să se prevadă principial dreptul chiriarilor la numirea profesorilor de religie și dreptul de control al bisericii față de învățământul religios dela toate categoriile de școli.

Profesorii de religie să fie numiți numai dintre candidații propuși de chiriarul, în a cărui eparhie se află școala la care ar urma să fie numit profesorul.

Candidații trebuie să aibă examenul de capacitate depus în fața unei comisii, în care un reprezentant al bisericii să-i examineze din punct de vedere al doctrinei.

Să se recunoască bisericii dreptul de inspecție în chestiunile învățământului religios.

Se mai cere în adresă ca aprobarea manualelor de religie să fie de competență Sfântului Sinod.

Adresa arată că aceste drepturi sânt recunoscute și cultelor eterodoxe, întru cât ele își numesc și califică singure pe catihetii și profesorii de religie.

gustă, atât de copleșiți de împrejurările vieții, încât au făcut acestora toate concesionile și nu mai simt puterea de a reacționa împotriva lor călăuziți de principiile pastorale care-i cheamă spre ideal. Acești robi ai practicei cu aripile zdrobite ajung să creadă că realitatea așa și trebuie să fie pe cum o văd ei în neputința lor de a o transforma. Atunci nu e de mirare dacă și fac părerea că principiile unei practice pastorale avântate, care vrea să modifice realitatea crudă și să o apropie de ideal, ar fi ca niște călătorii aeriene către polul nordic. Astfel de preoți simțesc orice carte cu avânt pastoral ca un fel de muștrare a inerției lor și a superstiției în care trăiesc, crezând că viața sufletească ar trebui să se «acomodeze» împrejurărilor, iar nu invers.

Deci iubii frați, slujitori la altarul Domnului, inspirați-vă de principiile pastorale care ne arată, cum să apropiem realitatea vieții de atâtea ori atât de rea și stricată, de înălțimea aceluia ideal sfânt al evangheliei, căruia am jurat să ne închinăm sufletele și viața noastră.

Noi stăm în luptă cu realitatea înstrăinată de Hristos și vrem să o apropiem iar de izvorul ei de primenire.

Despre cinstirea sfintelor icoane

— Meditație —

Bunul Dumnezeu ne-a creiat așa, ca să ne putem feri cu scârbă de cele rele și să năzuim spre cele bune și frumoase.

Săvârșind binele, sântem totdeauna cu prinși de o dulce emoțiune, pe care în deobște o numim bucurie. Astfel de bucurie trebuie să cuprindă sufletele noastre astăzi cu atât mai mult, cu cât biserica sărbătorește *Dumneca ortodoxiei* sărbătorește adică: reșezarea, înnoirea și învierea cinstirii icoanelor sfinte.

Într'adevăr, această zi este pentru tot creștinul ortodox adevărată zi a bucuriei. De câte ori avem prilejul de a privi cu ochii noștri trupești icoanele sfinte, de atâtea ori să ne aducem aminte despre această zi, în care s'a proclamat învingerea ortodoxiei; de câte ori ne vom ruga înaintea icoanelor sfinte, să avem convingerea și credința neclintită, că Dumnezeu ne va ajuta și va da ascultare cererii noastre. Eată, că această zi memorabilă ne oferă ocaziune binevenită de a medita asupra cinstirii icoanelor sfinte, pe cum învață biserica dreptmăritoare:

1. Obiectul cinstirii icoanelor sfinte nu este înșasi icoana, ci ceea ce reprezintă ea;

2. Cinstirea icoanelor sfinte este un exercițiu religios folositor nouă.

Punctul I:

Învățătura bisericii noastre, despre cinstirea icoanelor sfinte, constă în faptul că, obiectul imediat al cinstirii nu este înșasi icoana, ci aceea ce reprezintă. În al doilea rând, înșasi icoanele le prețuiește, înălțându-le pe pereți, și nu permite ca ele să fie luate în batjocură.

Când o icoană oarecare primește asemenea cinstire din partea noastră, pricina este că ea reprezintă ceva deosebit, b. o. o icoană a părinților, a cunoscuților noștri o păstrăm în cinste, fiindcă reprezintă pe cei iubiți și stimați ai noștri. Această însușire este contemporană cu crearea omului, în care Dumnezeu Atotînțelept a altoit două înclinări, care nu se pierd cu totul din firea omenească:

Prima înclinare este: Cinstea față de Creator și față de toate creaturile în care găsim ceva frumos desăvârșit;

A doua: nNzuința de a face nevăzutul văzut, îndepărtatul mai apropiat. Această îndoită înclinare a firii noastre nu se poate stărpi, — dar ea poate să degenereze. Pildă aflăm în păgânism. Ce este altceva idolatria, decât degenerarea acestor două înclinări?

Dacă unele popoare păgâne — cum ne spune Sf. ap. Pavel, — «au mutat pe Dumnezeu cel nestricăcios, întru asemănarea chipului omului celui stricăcios și al pasărilor și al celor cu patru picioare și al celor ce se târăsc», (Rom. 1), în ziua de azi vedem că unii cinstesc și venerază opera mânilor lor ca pe un idol: Oare acest fapt nu arată că omul mai bucuros stă cu un idol, decât să se lase de icoane?

Cu acest gând trebuiesc cetite cărți ca cele despre care e vorba aici.

Cărțile acestea sunt înrudite prin cuprinsul lor. Preotul rus Petrov a prelucrat scrierea lui Sheldon. Subiectul scrierii ne aduce aminte și de povestirea lui Potapeco: «In slujba adevărată».

Din cuprinsul acestor cărți se desprinde în deosebi necesitatea predicii, deși preotul Chiril al lui Potapenco zice: «Predicile în biserică nu fac; nu sânt ascultate, cum nu este ascultată nici liturgia; țărani se gândesc la altceva în timpul acesta». Petrov și Sheldon ne vorbesc de preoți cari se pregătesc conștiențios pentru predică, cu zile înainte de a sosi Dumneca.

Ar greși, de sigur, cel ce ar crede că între concepția reprezentată în cartea lui Potapenco despre predică și între concepția lui Petrov și Sheldon ar fi vre-o contradicție. Nicidecum! Principala problemă pastorală care se desprinde din firul povestirii lui Potapenco, ce e drept, nu este predică, ci este încheierea legăturilor sufletești între preot și turma credincioșilor săi. Iar aceste legături, cari ele sunt facto-

Fapt este că în biserică, dela întemeierea ei, găsim evlavioasă cinstire a icoanelor sfinte. În veacul al 8-lea greșala și patima oarbă a declarat război împotriva icoanelor, și războiul s'a terminat cu zdrobirea icoanelor sfinte. Biserica își ridică îndată glasul de protest, în sinodul al II-lea dela Niceea, osândește rătăcirea, și nu numai că menține ideea de a cinsti icoanele, ci cu ocazia aceasta se ivesc în sânul bisericii o mulțime de mucenici cari pecetluiesc cu sângele lor apărarea cultului icoanelor sfinte.

Fă, Doamne să fim și noi tot așa de tari în credința pe care am primit-o în taina botezului, pentru a cinsti sfintele icoane și îndeosebi icoana Sfetei Treimi în numele căreia am fost botezați.

Punctul II:

Conform învățaturii bisericii, știm că invocarea sfinților și cinstirea icoanelor sfinte este lucru bun și folositor, și că manifestarea cererilor sufletelor credincioase pentru mijlocirea lor nu este sbucium nefolositor, ci rugăciune în puterea căreia se înalță până la cer, de unde binecuvântarea dumnezească se pogoară pe pământ. A trage la îndoială aceste învățături, ar însemna a nega puterea rugăciunii, și a presupune că Isus Hristos, Mântuitorul nostru, care a zis: «Cereți și se va da vouă» (Luca 11), ar fi amăgit lumea cu făgădueli deșarte, și când Isus Hristos s'a rugat — (și de fapt întreaga viața lui a fost o rugăciune continuă, chiar și ultimul suspin de pe cruce era rugăciune pentru vrăjmașii Săi) — s'ar fi închinat unui obicei din care n'a avut folos, ci pagubă.

Dar, poate va zice cineva: Cum se poate, că rugăciunea mea n'a fost ascultată de Dumnezeu, câtă vreme puterea rugăciunii e neîndoelnică?

Această întâmpinare n'ar merita să fie luată în seamă, dacă n'ar fi atât de deasă. Când ne gândim la mulțimea de oameni cari obișnuiesc a se ruga, cu siguranță nouă zeci la sută vor grăi la fel.

Dar ce au cerut ei când se rugau? Au cerut mai ales bunuri pământești, a căror satisfacere li ar aduce osândă. Cum s'au rugat? Nu cu osârdie, ci de comun cu puțină sinceritate și cu multă îndoială. Ear văzând că rugăciunile lor nu sânt îndată ascultate, nerăbdători izbucneau împotriva Provedinței dumnezeiești, în loc să se roage mai departe cu credință neclintită și încredere neînfrântă.

Cerință de căpetenie, la săvârșirea rugăciunii, este ca omul să ceară cele necesare atunci, când persoana sa este în stare de har. De aceea n'avem să ne plângem că Dumnezeu nu ni-a ascultat rugăciunile când noi stăm la îndoială de a face căință, de a ne mărturisii și de a ne împărtăși cu Sfta Euharistie.

Eată ce ne spune Sf. Evanghelie: «Pe păcătoși Dumnezeu nu-i ascultă», (Ioan 9). Puterea rugăciunii este neîndoelnică, o spune însuși Mântuitorul Domnul nostru Isus Hristos. Este lucru folositor și bun a ne ruga celor ce sânt reprezentați prin sfintele icoane. Amin. Lidarh.

rul decisiv în activitatea unui preot, pot fi încheiate numai prin o muncă devotată până la jertfirea de sine a preotului din curată iubire de oameni. Prin fapte din cari să vorbească spiritul jertfei. De aceea preotul Chiril nu-și începe activitatea prin obișnuita cuvântare de program cu ocazia instalării, ci trece deadreptul la fapte cari rezultă în chip organic din sufletul său de apostol al devotamentului.

De aici nu rezultă că Potapenco ar cere înlăturarea predicii, ci rezultă principiul pastoral: întâi îți stabilește legături sufletești, prin jertfă și iubire, cu poporul, căci numai astfel predica ta va trece din suflet la suflete. Prin legături sufletești vei atrage poporul după tine și, prin tine, pe urmele lui Hristos.

Mai ales un popor neinstruit în cele religioase printr'o catehizație îndelungată, sistematică și îngrijită, neobișnuit să audă predici, un popor analfabet și simplu în cugetarea și viața lui, îl poți conduce pe cărarea vieții creștinești cu mult mai ușor prin pilda vieții tale ca părinte sufletească al lui și, îndeosebi, prin jertfa de fiecare clipă pe care o aduce pentru binele lui.

INFORMAȚIUNI

DUMINECA BOLNAVILOR.

Atragem atențiunea preoțimei noastre asupra circularei Nr. 964 din anul trecut, prin care s'au dat instrucțiunile necesare pentru îngrijirea bolnavilor în a doua Duminică din Sfințele Paresimi. Și în anul acesta să se procedeze ca în anul trecut, făcându-se din bună vreme preparativele necesare.

Se vor bate monede de aur de câte 20 și 50 lei aur, cu efigia M. Ssle Regelui Ferdinand I.

Impotriva emisarilor eretici s'au luat măsuri nouă din partea ministerului de interne, ca răspuns la cererea făcută de mitropolia Moldovei.

Nou protopopiat a înființat eparhia Clujului în județul Maramureșului, cu centrul în Sighet. Cucernicul preot de acolo, pâr. Mihai Muntean, este încredințat, ca administrator protopopesc, să organizeze noul tract, dela care se așteaptă întărirea și propășirea ortodoxiei în Maramurăș.

Legea timbrului. Prin noua lege taxele timbrului mobil al asistenței sociale se vor spori (dela 25 și 50 bani, 1, 2 și 10 lei) la 50 bani, 1, 2 și 20 lei. Societatea «Mormintele Eroilor», va primi din bugetul fondului de asistență o subvenție fixă de 3 milioane lei.

Fapte creștinești. Sătenii fruntași Gligor Hoaza și Nicolae Zac din Poșaga, protopiatul Lupsei, au dăruit, pentru zidirea bisericii din această comună, considerabila sumă de 150 mii de lei, și anume Gligor Hoaza 100.000, Nicolae Zac 50.000 de lei. Vrednici creștini!

Posturi vacante de învățători sânt în toată țara, 7519. Cea mai mare lipsă de învățători este în Basarabia. — În țara întreagă sânt vacante peste 500 posturi de medici de plasă, dintre acestea 120 în Ardeal.

Pedeapsă urcată. Curtea de apel din Oradea a judecat procesul locotenentului maghiar Magoș Iozsef, acuzat de a fi asasinat pe advocații Ciordea și Bolcaș din Beiuș. Tribunalul a condamnat pe Magoș la 10 ani închisoare. Curtea, judecând procesul, a ridicat pedeapsa la 15 ani închisoare.

Studenti universitari, cari la epoca recrutării se vor afla în străinătate și nu pot să se prezinte în fața Consiliului, vor putea fi reprezentați prin tată, rude sau tutori. Se cere certificatul absolvirii clasei a opta liceale.

Stațiune clandestină de radio funcționează de câteva zile în Viena, de unde se transmite imnul oprit «Gott erhalte» și se face propagandă prin prelegeri speciale și concerte de acelaș fel. Stațiunea a rămas până acum nedescoperită.

Oare nu este foarte adevărată teza astfel pusă? Și oare rezultă din ea că, predica ar fi de prisos? Nici decum! Chiril predică *prin fapte* și-a încheiat legăturile suflătești cu poporul, dacă ar fi găsit necesară propovăduirea prin predică, ar fi făcut uz și de ea.

Să nu credem deci, că Potapenco în povestirea sa consideră predica ca un lucru de prisos. Și el stă pe aceeaș temelie de principii ca și Sheldon și Petrov.

Preotul e dator să predice. Un preot «*homolalus*» este o contradicție *in adjecto*. Prin predică s'a răspândit evanghelia și biserica lui Hristos pe pământ. Mai ales astăzi predica este indispensabilă, ca purtătoare și vestitoare a adevărului mântuirii, ca strigăt de chemare a oamenilor la Hristos și la grația lui cea mântuitoare.

(Urmează).

Citiți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

Bacșișul se desființează în toate restaurantele c. f. r. În locul lui se admite încasarea unei taxe fixe de zece la sută asupra consumației. Se prevăd sancțiuni aspre, când persoanele de serviciu ar primi bacșiș suplimentar.

ȘTIRI LOCALE

Concertul din seara de 3 Martie 1927, al Reuniunii române de muzică «Gh. Dima», ținut în sala Uraniei, s'a consacrat aproape întreg muzicii populare. S'a început cu gingașele cântece ale poporului cehoslovac, zece bucăți, datorite componistului Iaroslav Kricka și executate cu fineță necesară de corul damelor reuniunii noastre, dirijat, ca totdeauna, cu multă iscusință de dl prof. N. Oancea. Cântecele populare românești, armonizate de compozitori români mai noi, s'au bucurat d'asemenea de aceeaș îngrijită interpretare a corului mixt al reuniunii. Dna Adela Bressler, o valoroasă cântăreață de operă, a executat în mod artistic câteva arii clasice și cântece populare românești, primite cu puternice aplauze. La pian, dsoara Eugenia Simtion promite să devie cu timpul o excelentă acompaniatoare de pian. Cuvintele bine simțite, ale dlui Dr. Horia P. Petrescu, despre apropierea suflătească prin mijlocul muzicii poporului, au întregit în chipul cel mai reușit programul acestui al doilea concert din eamnă al vechei și, după semnele mai nouă, *viguroase* reuniuni muzicale românești din Sibiu.

Festival. Pentru adunarea mijloacelor necesare la construirea satului Mărăști și la transformarea câmpiei de acolo, sfințită prin vărsarea sângelui alor 18500 eroi ce-și dorm somnul de veci sub glia ei, în câmp istoric în numele societății «Mărăști» dela București, despărțământul Sibiu al «Astrei» aranjează pe Sâmbătă în 12 Martie a. c. ora 8 seara, în sala teatrului un *festival Mărăști-Mărășești* cu concursul dlui C. Kiritzescu, dir. general în Ministerul Instrucțiunii și cu al școalei normale «Andrei Șaguna» din Sibiu. Toți cetățenii Sibiului iubitori de țară și cinstitori ai memoriei celorce pentru ea au adus jertfa umană supremă, sânt rugați să contribuie prin prezența lor la reușita acestui festival. Comitetul despărțământului Sibiu al «Astrei».

Legatul protopopul Nicolae Todoran. Pentru cinstirea memoriei mult regretatului protopop Nicolae Todoran din Cetatea de baltă, decedat la 25 Febr. c., colegii dela școala normală Andrei Șaguna din Sibiu, ai dlui Eugen Todoran, fiul decedatului, director la liceul de stat de băieți din Târgul-Mureșului, au dăruit suma de 800 lei pentru întemeierea unui legat, — întru veșnica pomenire a decedatului, — aparținător *fondului căminului pentru bătrâni* al societății române de înmormântare din Sibiu. La acelaș legat a dăruit și dl Eugen Todoran 300 lei. La oaltă 1100. — În anul acesta s'au mai făcut la acelaș fond următoarele dăruiri: 1. Dl *Dr. Ilie Beu* senator, cvota de 500 lei pentru anul acesta la legatul ce poartă numele dânsului. 2. Dl *Ioan Gârbacea* funcționar consistorial, 500 lei în memoria regretatei sale soții, cu care sumă s'a pus baza legatului *Ioan și Maria Gârbacea*, obli-

gându-se dăruitorul a-l completa la 1000 lei. 3. La *Legatul anonim* a dăruit dl *Dr. O. C.* 500 lei. Pentru toate acestea creștinești dăruiri cu care căminul pentru bătrâni s'a apropiat cu un pas de realizare, mulțumește cu recunoștință *Timotei Popovici*, președ. societății.

Ca susținători de familie pot fi dispenzați dela serviciul militar tinerii unici fii, legitimi sau adoptivi, sau mai mari între frați, susținători de familii lipsite de mijloace de existență. Lămuriri dă secția militară a municipiului Sibiu, Strada Mitropoliei 2, ușa 16.

Publicațiune. Se aduce la cunoștință că: percepții fiscali, cu prilejul perceperii impozitului pe salarii, sânt datori a pretinde funcționarilor și lucrătorilor oricărei întreprinderi, justificarea plății sau plata însăși a impozitului pe venitul global. În consecință se invită dnii patroni a justifica cu chitanță plata impozitului global pe trimestru în curs cu ocazia plății impozitului pe salarii.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Să se facă lumină este titlul broșurii de prot. consilier arhiepiscopesc, *Matel Volleanu*, despre biserica românilor din Ardeal în veacul al 18-lea. Cu raport la datele cuprinse în această broșură, revista aradană, Biserica și Școala, face următoarea observare:

E strigător la cer felul cum uniții de azi se apără pe toate căile ca nu cumva să le treacă oamenii la biserica-mamă ortodoxă. Ei ar voi ca dacă un sat întreg de uniți ar trece la ortodoxie afară de un om, care ar rămânea unit, acelui om singur să-i rămână biserica și averea. Aducă-și aminte uniții ce s'a întâmplat după 1700. Atunci s'au dat uniților 260 biserici în comune, unde uniții erau în minoritate evidentă. Și câte biserici ortodoxe nu au luat uniții în comune, unde au mai rămas destul ortodocși...

Revista Cosinzeana. A apărut Nr. 1—2 din 1927 cu bogat și variat cuprins. Cereți un număr de probă din această revistă literară, care apare cu colaborarea celor mai de seamă scriitori. Adresa: Cluj, Piața Cuza Vodă 16.

Publicații nouă. A apărut numărul pe Ianuar al revistei *Transilvaniei*, organul «Astrei», cu bogat cuprins cultural.

— A apărut Nr. 144 din «Biblioteca populară a Asociațiunii»: povestire pentru popor, Peatra credinței, de Coriolan Brediceanu. Povestirea tratează scene de pe vremea când Banatul gemea sub jugul turcesc (5 lei).

— Secția «medicală și biopolitică» a «Astrei» a tipărit întâiul buletin lunar, cu instructiv material.

— Au apărut «*Ramuri*», — Drum drept — Nr. 10 anul XX, director N. Iorga, cu următorul sumar: N. Iorga, India lui Rabindranath Tagore; Gherghinescu Vania, Sânt o casă blestemată (poezie); Al. Iacobescu, Oedip (versuri); D. Călinescu, Iancu Bobeanu; Al. Iacobescu, Mișcarea culturală și literară; D. I. Atanasiu, Expoziția de pictură a Dnei Vera Veslovski Nițescu; Clîșeu: Dna Veslovski Nițescu.

Monumente istorice din timpul primilor creștini

Muzeul din Smirna, în legătură cu învățații din Viena și cu marele teolog Deissmann din Berlin, a întreprins facerea de săpături în Efes, pentru căutarea de monumente istorice. Lucrările au fost lungă vreme întrerupte, ca abea în toamna anului 1926 să fie reluate, dar de astădată cu rezultate foarte frumoase.

Prin monumentele istorice aici aflate s'a îmbogățit cunoștința despre topografia, arhitectura și pictura antică. În a doua perioadă a săpăturilor a ieșit la lumina zilei o mare catacombă din timpul primilor creștini, într-o întindere până acum ne mai pomenită pe pământul Aziei mici. Dealungul coastei prăpăstioase Panajirdagh se întind necropolele capitalei de altădată. Acolo se află o văgăună mult cinstită de creștini, în care s'au refugiat șapte creștini dinaintea persecuției lui Decius, și cari după două sute de ani earăș s'ar fi întors la viață. Întru amintirea lor s'a tăiat în peatră o bisericuță în nemijlocită

apropiere de văgăună. Aici s'au început săpăturile cu nădejdea de a scoate la lumină din întunerecul veacurilor un frumos monument de înmormântare a creștinilor din Efes, cari și-au căutat locul de veșnică odihnă lângă mormântul sfinților amintiți.

Săpătorii constată, că s'au aflat în morminte o mulțime de daruri îngropate cu morții, ca: vase de lut, amfore, lămpi în forme foarte variate și pictate în timpul primilor creștini. S'au descoperit și inscripții multe.

Biserica din cimitir, acum eliberată, se consideră ca foarte importantă din punct de vedere arhitectonic.

Eată un teren de muncă frumoasă pentru cei ce doresc să cunoască mai deaproape lumea primilor creștini.

Din «Biblioteca Bunului Păstor» se găsesc la Administrația Revistei teologice:

Nr. 13. «*La cine ne vom duce?*» de Dr. Gr. Cristescu, profesor.

Nr. 14. «*La luptă dreaptă!*» de Nicolae Colan, profesor.

Nr. 1822/1927

(32) 1—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de preot la biserica catedrală din Sibiu, se publică concurs cu 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Retribuțiunile împreunate cu acest post sânt de Lei 4435 lunar, plus eventualele gradații și ajutor familiar, la care cel ales va avea drept conform anilor de serviciu și membrilor familiei.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze cererile concursuale cu documentele necesare Consiliului arhiepiscopesc al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, având a se prezenta în termen legal în vre-o Duminică sau sârbătoare în catedrală, a celebra și cuvânta.

Sibiu, din ședința bisericească a consiliului arhiepiscopesc, ținută la 3 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 146/1927 protop.

(31) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune în parohia de clasa III-a **Mălâncrav**, protopopiatul Târnava mare, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt: $\frac{1}{2}$ (jumătate) din toate venitele preoțești fasonate în coala B, ear până când se va întregi salariul dela stat, viitorul capelan va primi echivalentul salariului său dela paroh conform obligamentului dat.

Ceice doresc a ocupa acest post, să-și înainteze cererile de concurs la oficiul protopopesc Târnava mare în termenul deschis, având a se prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Biertan, la 22 Februar 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român al tractului Târnava-mare.

Nicolae Gheaja,
adm. ppsc.

**Reclama este
sufletul comerțului**

(12) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de cl. II **Balomir**, protopopiatul Orăștie, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B pentru întregirea venitelor dela stat, casă parohială locuibilă, 7 jug. pământ arător cl. I., porțiune canonică, dela 224 de familii câte 2 ferdele de cucuruz cu tuleu și câte o zi de clacă dela fiecare familie, și strolele obișnuite.

Daț, Balomirul de câmp, în șed. extraord. din 23 Ianuar 1927.

Ioan Mihal,
președinte.

Avram Fleșor,
notar.

Nr. 21/1927, văzut și aprobat. Orăștie, 28/I 1927.

Vasile Bomșa,
protopop.

Nr. 97/1927

(16) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I-a **Barcan**, protopopiatul Oituz, jud. Brașov, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Dotația dela stat conf. colei B.
2. Una ferdelă (25 l.) porumb strujit, sau răscumpărarea în bani după prețul zilei, dela circa 400 familii.
3. Stola stabilită în ședința cons. par. din 27/I a. c. după exigențele de trai de azi.
4. Folosința sesiunii parohiale, 5 jug. fână, primit prin reforma agrară și eventuală întregire ce s'ar mai primi.
5. Locuință parohială în natură pe care parohia se obligă a o da noului paroh, hotărând zidirea caselor parohiale într'un an dela publi carea concursului.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs of. protop. Cererile intrate după expirarea termenului nu se iau în considerare. Concurenții, cu învoirea protopopului, se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință poporului.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial din Barcan la 27 Ianuar 1927.

Poiana-Sărată (Oituz) la 31 Ianuar 1927.

Ion Rafiroiu,
protopop.

Nr. 1275/1927

3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de confesor la Colonia de reeducare prin muncă Răul-Vadului, jud. Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 de zile. Reflecții la acest post să-și trimită Consiliului arhiepiscopesc documentele despre calificare. Retribuțiunile sânt: leafa reglementară de paroh și o diurnă lunară de Lei 700 plus locuință compusă din două camere.

Leafa o plătește On. Minister al Sănătății și Ocrotirilor sociale. Cel ales are să ocupe postul imediat.

Sibiu, din ședința bisericească a Consiliului arhiepiscopesc ținută la 15 Februar 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 134/1927

(13) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **București**, protopopiatul Băița, se publică concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Cele fasonate în coala B și întregirea dela stat.
2. Casă parohială cu 3 camere. Grădină de zarzavat.
3. Stola obișnuită în comună.

Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc în termenul indicat, și candidații se vor prezenta în vre o Duminică sau sârbătoare la biserică spre a face cunoștință cu credincioșii.

Băița, la 26 Ianuar 1927.

Oficiul protopopesc ort. rom. Băița, în înțelegere cu consiliul parohial.

Dumitru Secărea,
protopop.

SEMINȚERIE**ARPAD DERI, Depozit de Seminte,**

oferă semințele ei de proveniență germană, **garantate de rasă pură și cu rod**, fie semințe pentru moșii, pentru grădini de legume, fie semințe de flori.

Trimitem prețuri curente gratis și franco.

ARPAD DERI, Cluj str. Regina Maria 10
(127) 13—32

„PLUGARUL“, cassă de economii societate pe actii în Săcădate**Convocare**

Domnii acționari ai cassei de economii «PLUGARUL» societate pe acții se invită la

adunarea generală ordinară

care se va ținea în Săcădate la 26 Martie 1927, la 10 ore în localul băncii.

OBIECTELE:

1. Raportul anual al direcțiunei și al comitetului de supraveghiere.
2. Aprobarea bilanțului și darea absolutului.
3. Decidere asupra împărțirii profitului realizat.
4. Alegerea direcțiunii și a comitetului de supraveghiere.
5. Eventual alte propuneri anunțate la direcțiune.
6. Raportul direcțiunei despre rezultatul ridicării capitalului.

În cazul când nu s'ar întruni numărul legal de acționari, adunarea generală va avea loc fără altă convocare în 4 Aprilie c. cu acelaș program.

(30) 1—1

Direcțiunea.

Activa

Contul Bilanț la 31 Decemvrie 1926

Pasiva

Cassa în numerar	7,126—	Capital acționar	25,000—
Cambii escomptate	146,769—	Fond de rezervă	21,000—
Obligațiuni	8,850—	Fond de binefaceri	800—
Efecte	2,500—	Depuneri spre fructificare	103,014—
Mobilier	100—	Dividende neridicate	2,898—
Interese transitoare restante	3,692—	Interese anticipate	2,918—
		Profit	13,407—
	169,037—		169,037—

Debit

Profit și Perderi la 31 Decemvrie 1926.

Credit

Interese capitalizate	7,022—	Interese	27,215—
Contribuțiuni	1,868—	Proviziuni	3,728—
Salare	6,000—		
Spese (luminat, încălzit)	2,646—		
Profit	13,407—		
	30,943—		30,943—

Săcădate, la 31 Decemvrie 1926.

DIRECȚIUNEA:

Ioan Iordachie m. p. Ioan Stanciu m. p. Ioan Georgescu m. p. Toma Mahara m. p.

Revăzut și aflat în consonanță cu registrele.

Săcădate, la 1 Februarie 1927.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Ioan Petrișor m. p. Ioan Roman m. p. Ioan Stanciu m. p.
Toma Aleman m. p. Ioan Petca m. p.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura și tiparul Tipografiei arhidiecezane.